

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Schadevergoedingsrecht	3
Handhaving	5
Omgevingsrecht	5
Wabo	5
8.40- en 8.42-AMvB's	7
Planschade	7
Waterwet	7
Sociale zekerheid overig	7
TOZO, NOW, TOFA	8
Bestuursrecht overig	8
Alcoholwet	8
AVG	10
Huisvesting	11
Studiefinanciering	12
Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid	13
Vreemdelingenrecht	17
Terugkeerbesluit	17
MvV	17
Richtlijnen en verordeningen	18

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2023, 52

MK ABRS, 18-01-2022, [ECLI:NL:RVS:2023:152](#)

minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, appelllant.

Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob)

PROCESBELANG. VOVO. BODEMPROCEDURE. WOB. Het nalaten om de voorzieningenrechter te verzoeken om een voorlopige voorziening (vovo) te treffen, betekent niet dat betrokkene in bezwaar en beroep de rechtmatigheid van het besluit tot openbaarmaking niet meer aan de orde kan stellen. Het achterwege laten van een verzoek om vovo staat daarom niet in de weg aan het aannemen van procesbelang.

Besluit waarbij de minister heeft beslist op een verzoek om op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: de Wob) informatie openbaar te maken.

[...] 3. De minister heeft tijdens de zitting bij de Afdeling zijn standpunt verduidelijkt en toegelicht dat hij vindt dat JTI in bezwaar geen procesbelang had omdat zij de voorzieningenrechter niet heeft verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Desgevraagd heeft de minister te kennen gegeven dat als de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijst, er volgens hem niet meer in een bodemprocedure geprocedeerd kan worden over de rechtmatigheid van het besluit.

Beoordeling van het hoger beroep

4. De Afdeling overweegt dat de wet en rechtspraak geen aanknopingspunt bieden voor het standpunt van de minister, weergegeven onder 3. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure. Het nalaten om de voorzieningenrechter te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen, betekent daarom niet dat JTI in bezwaar en beroep de rechtmatigheid van het besluit tot openbaarmaking niet meer aan de orde kan stellen. Anders dan de minister betoogt, staat het achterwege laten van een verzoek om voorlopige voorziening daarom niet in de weg aan het aannemen van procesbelang. Het overige dat de minister heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

4.1. Procesbelang is aanwezig als een belanghebbende met het rechtsmiddel datgene kan bereiken wat hem voor ogen staat. Het gevolg van het besluit van 5 november 2019 is dat de in dat besluit genoemde informatie voor een ieder openbaar is. Het gevolg van een vernietiging van het besluit van 5 november 2019 is dat de betreffende informatie niet openbaar is en daarmee niet voor een ieder toegankelijk. Nu de informatie waar het om gaat betrekking heeft op JTI, heeft zij reeds hierom voldoende procesbelang om te bewerkstelligen dat die informatie niet openbaar is. [...]

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid” (JnB 2023, 70).

JnB 2023, 53

ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:154](#)

raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) 3, 10

PROCESBELANG. WOB. De stelling dat de gevraagde informatie is vernietigd, leidt er niet toe dat het procesbelang bij deze procedure is vervallen. Appelllant heeft namelijk belang bij een

oordeel over de vraag of die stelling juist is.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid” (JnB 2023, 71).

JnB 2023, 54

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:202](#)

minister voor Medische Zorg (nu: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport).

Awb 3:2

DESKUNDIGE. ZORGVULDIGHEID. I.c. is niet in geschil dat er ten aanzien van de aanvraag van [appellant] geen wettelijke adviesplicht geldt. Dat er geen wettelijke adviesplicht geldt, betekent op zichzelf niet dat de minister geen advies van een private partij mag inwinnen om de aanvraag te kunnen beoordelen in het geval hij zich op het standpunt stelt niet over de vereiste kennis voor het beoordelen van een aanvraag te beschikken. Op grond van artikel 3:2 van de Awb moet het bestuursorgaan zich vergewissen van de zorgvuldigheid van ieder onderzoek waarvan het de resultaten aan een besluit ten grondslag legt. Dit betekent dat op het bestuursorgaan bij de voorbereiding de plicht rust tot het vergaren van de nodige kennis over de relevante feiten en de af te wegen belangen.

JnB 2023, 55

Rechtbank Midden-Nederland, 21-12-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2022:5547](#)

heffingsambtenaar van de gemeente [gemeente], verweerder

Awb titel 8.4

Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb)

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden 6

PROCESKOSTEN. De rechtbank oordeelt dat als de bestuursrechter een schadevergoeding toekent vanwege een overschrijding van de redelijke termijn, voor de beslissing over de vergoeding van rechtsbijstandskosten niet hoeft te worden aangesloten bij het forfaitaire systeem uit het Bpb. De verdragsconforme toepassing van Titel 8.4 van de Awb vereist dat niet. Daarom hoeft niet slechts te worden gekeken naar proceshandelingen die zijn verricht. De rechtbank zal de gevraagde vergoeding voor rechtsbijstandskosten daarom beoordelen aan de hand van de vraag welke kosten redelijkerwijs gemaakt moesten worden door de gemachtigde van eiser.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Schadevergoeding” (JnB 2023, 57).

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadevergoedingsrecht

JnB 2023, 56

ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:178](#)

korpschef van politie.

Awb 1:3 lid 1, 7:1, 8:1, 8:88 lid 1 aanhef en onder a

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM)
6

SCHADEVERGOEDING. BESLUIT. I.c. is terecht geoordeeld dat de brief van de politie geen besluit bevat als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, omdat de politie in die brief een civielrechtelijke aansprakelijkstelling heeft afgewezen. Gelet op de hiervoor vermelde bepalingen kon [appellant] tegen die brief dus geen bezwaar maken. [Appellant] heeft niet op grond van het EVRM of het recht van de Europese Unie het recht om, in afwijking van het nationale recht, zijn vordering tot schadevergoeding voor te leggen aan de Nederlandse bestuursrechter. Het oordeel van de rechtbank dat [appellant] zijn vordering uitsluitend kan instellen bij de burgerlijke rechter betekent niet dat zijn recht op toegang tot de rechter in strijd met het EVRM of het EU-Handvest wordt beperkt.

JnB 2023, 57

Rechtbank Midden-Nederland, 21-12-2023, [ECLI:NL:RBMNE:2022:5547](#)

heffingsambtenaar van de gemeente [gemeente], verweerder

Awb titel 8.4

Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb)

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden 6

REDELIJKE TERMIJN. De rechtbank oordeelt dat er, binnen de ruimte die de rechtspraak van het EHRM daarvoor biedt, door de Nederlandse bestuursrechter gedifferentieerd moet worden bij de toekenning van een schadevergoeding vanwege het overschrijden van de redelijke termijn. De rechtbank stelt voorop dat zij zich kan vinden in het uitgangspunt dat de hoogte van schadevergoedingen op een forfaitaire manier wordt bepaald. De rechtbank oordeelt dat het uitgangspunt dat bij iedere zaak een schadevergoeding van € 500,- per half jaar termijnoverschrijding wordt toegekend, geen recht doet aan de grote verscheidenheid van zaken die door de bestuursrechter wordt behandeld, en aan de daarmee samenhangende diversiteit van belangen die voor betrokkenen met die zaken gepaard gaan. I.c. vindt de rechtbank een schadevergoeding van € 50,- per half jaar dat de redelijke termijn is overschreden in deze zaken billijk.

PROCESKOSTEN. De rechtbank oordeelt dat als de bestuursrechter een schadevergoeding toekent vanwege een overschrijding van de redelijke termijn, voor de beslissing over de vergoeding van rechtsbijstandskosten niet hoeft te worden aangesloten bij het forfaitaire systeem uit het Bpb. De verdragsconforme toepassing van Titel 8.4 van de Awb vereist dat niet. Daarom hoeft niet slechts te worden gekeken naar proceshandelingen die zijn verricht. De rechtbank zal de gevraagde vergoeding voor rechtsbijstandskosten daarom beoordelen aan de hand van de vraag welke kosten redelijkerwijs gemaakt moesten worden door de gemachtigde van eiser.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 55).

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2023, 58

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:181](#)

college van gedeputeerde staten van Limburg.

Awb 5:35 lid 2

VERBEURTE EN INVORDERING. Verjaring. Artikel 5:35, tweede lid, van de Awb, is per 1 april 2021 in werking getreden als onderdeel van de Evaluatiewet bestuursrechtelijke geldschuldenregeling Awb. Het overgangsrecht van deze wet is te vinden in Artikel II van die wet. De reikwijdte van dit artikel is beperkt, want dit ziet alleen op het recht dat van toepassing is op een beschikking tot invordering. Artikel II ziet om die reden niet op artikel 5:35, tweede lid, van de Awb omdat dit artikellid betrekking heeft op een rechtsvordering tot betaling van een verbeurde dwangsom en niet op een beschikking tot invordering. Nu de Evaluatiewet geen ander bijzonder overgangsrecht bevat, is artikel 5:35, tweede lid, van de Awb per 1 april 2021 met onmiddellijke ingang in werking getreden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 59

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:180](#)

college van burgemeester en wethouders van Westland.

Wet algemene bepalingen omgevingswet (Wabo) 2.10 lid 1 aanhef en onder a

Bouwbesluit 2.5, 2.7

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. BOUWBESLUIT. TOETSINGSKADER. Ingevolge artikel 2.10 Wabo moet aannemelijk zijn dat aan de eisen van het Bouwbesluit wordt voldaan. De Afdeling is gelet op het rapport van ATKO en het standpunt van de STAB van oordeel dat op basis van de door de aanvrager overgelegde stukken i.c. aannemelijk was dat werd voldaan aan de voorschriften van het Bouwbesluit. Dat niet overeenkomstig de verleende vergunning is gebouwd, en het gebouwde daarom mogelijk niet voldeed aan de voorschriften van het Bouwbesluit, is gelet op het toetsingskader in deze procedure niet aan de orde.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college [appellant sub 1] een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een aan-/opbouw op een bestaande uitbouw van de woning op het perceel [...].

[...] 3.2. De Afdeling wijst erop dat het van toepassing zijnde wettelijke toetsingskader is neergelegd in artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo). De toets die het college moet uitvoeren is een aannemelijkheidstoets. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in onder meer de uitspraak van 19 november

2014, [ECLI:NL:RVS:2014:4197](#), komt het college bij de beantwoording van de vraag of op basis van de door de aanvrager overgelegde stukken aannemelijk is dat wordt voldaan aan de voorschriften van het Bouwbesluit beoordelingsruimte toe. Dit betekent dat niet hoeft te zijn aangetoond dat aan

het Bouwbesluit wordt voldaan (vgl. ook de uitspraak van de Afdeling van 7 oktober 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2375](#)).

[...] 3.4. Uit de rechtbankuitspraak en de toelichting van de STAB op de zitting is gebleken dat is uitgegaan van een onjuist toetsingskader, zoals [appellant sub 1] en het college terecht hebben betoogd. De rechtbank heeft ten onrechte beoordeeld of het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de stabiliteit van de gebouwde aan-/opbouw is verzekerd. De rechtbank heeft daarom ook ten onrechte het STAB-verslag, waarbij de feitelijke gebouwde situatie is onderzocht in plaats van wat is aangevraagd en vergund, aan de uitspraak ten grondslag gelegd. Zoals is weergegeven onder overweging 3.2 had beoordeeld moeten worden of op basis van de door de aanvrager overgelegde stukken aannemelijk is dat wordt voldaan aan de voorschriften van het Bouwbesluit. Voor zover [partij] heeft betoogd dat funderings- en stabiliteitsberekeningen ontbraken bij de aanvraag van [appellant sub 1] en daarom niet aannemelijk was dat werd voldaan aan de voorschriften van het Bouwbesluit wijst de Afdeling erop dat bij het besluit tot verlening van de vergunning tekeningen en een rapport van ATKO advies en engineering van bouwconstructies van 27 december 2017 met constructieberekeningen zijn gevoegd. Op de zitting heeft de STAB aangegeven dat op basis van deze door de aanvrager overgelegde stukken wel aannemelijk was gemaakt dat het vergunde zal voldoen aan de voorschriften van het Bouwbesluit. De Afdeling is gelet op het rapport van ATKO en het standpunt van de STAB van oordeel dat op basis van de door de aanvrager overgelegde stukken aannemelijk was dat werd voldaan aan de voorschriften van het Bouwbesluit. Dat niet overeenkomstig de verleende vergunning is gebouwd, en het gebouwde daarom mogelijk niet voldeed aan de voorschriften van het Bouwbesluit, is gelet op het weergegeven toetsingskader onder 3.2 in deze procedure niet aan de orde. [...]

JnB 2023, 60

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 06-01-2023, [ECLI:NL:RBZWB:2023:112](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergen op Zoom (verweerder).

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 onder a, onder c, onder e, 2.12 lid 1 onder a onder 3, 2.20a, 2.27

Besluit omgevingsrecht (Bor) 6.5

WABO. VVGB. Weigering omgevingsvergunning varkenshouderij met toepassing van artikel 2.20a Wabo omdat de gemeenteraad een voor het verlenen van de omgevingsvergunning vereiste verklaring van geen bedenkingen (vvgb) heeft geweigerd. De rechtbank stelt voorop dat de gemeenteraad in de zienswijzefase voornemens was om de vvgb te verlenen en dat eiser verschillende stukken en rapporten heeft overgelegd van deskundigen die onderbouwen dat sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Gelet op de inhoud van die stukken mocht van de gemeenteraad worden verwacht dat zij haar conclusie dat geen sprake is van een goede ruimtelijke ordening extra zorgvuldig en deugdelijk motiveert en met objectieve en verifieerbare gegevens onderbouwt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de gemeenteraad niet aan die verzwaarde motiveringsplicht voldaan en getuigt het weigeren van de vvgb niet van een zorgvuldige belangenafweging. De gemeenteraad heeft de vvgb daarom in strijd met het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geweigerd.

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 06-01-2023 ([ECLI:NL:RBZWB:2023:112](#); zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo", JnB 2023, 60).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- MK ABRS, 18-01-2023 ([ECLI:NL:RVS:2023:181](#)); zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Handhaving", JnB 2023, 58).

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB 2023, 61

Rechtbank Overijssel, 13-01-2023, [ECLI:NL:RBOVE:2023:115](#)

college van Gedeputeerde Staten van Overijssel (het college van Gedeputeerde Staten).

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

PLANSCHADE. NORMAAL MAATSCHAPPELIJK RISICO. WINDPARK. Toekenning tegemoetkoming in planschade in verband met de aanleg van een windpark. De rechtbank is van oordeel dat de ontwikkeling en realisatie van windparken op land een normale maatschappelijke ontwikkeling is. De ontwikkeling past gelet op het planologische regime echter niet binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving. Het vastgestelde percentage van het normaal maatschappelijk risico van 4% is onvoldoende gemotiveerd. De rechtbank voorziet zelf in de zaak en oordeelt dat het redelijk is om een drempel te hanteren van 3%.

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- ABRS, 18-01-2023 ([ECLI:NL:RVS:2023:179](#));
- MK ABRS, 18-01-2023 ([ECLI:NL:RVS:2023:164](#));
- ABRS, 18-01-2023 ([ECLI:NL:RVS:2023:187](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2023, 62

MK CRvB, 12-01-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:67](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) 1a:1

Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Schattingsbesluit) 1a

WAJONG. ARBEIDSVERMOGEN. DUURZAAM. Voldoende is onderbouwd dat het ontbreken van arbeidsvermogen bij appellant vooralsnog niet duurzaam kan worden geacht. Het Uvw heeft zich dus terecht op het standpunt gesteld dat appellant geen recht heeft op een Wajong-uitkering. Mede naar aanleiding van hetgeen in hoger beroep nog door appellant is aangevoerd benadrukt de Raad dat de beoordeling zoals die hier aan de orde is, een inschatting betreft van de kansen op verbetering van de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie ten tijde van de aanvraag. Het kan zijn dat zich later de omstandigheid voordoet dat achteraf gezien die verbetering niet heeft plaatsgevonden. Die eventuele omstandigheid mag echter bij de beoordeling geen rol spelen.

De vader van appellant heeft ter zitting op invoelbare wijze het belang van een eigen inkomen voor zijn zoon benadrukt, zodat hierdoor het zelfbeeld en zelfvertrouwen kan groeien en het financieel voor appellant mogelijk wordt om bij zijn vader te blijven wonen. Dit zijn echter geen omstandigheden die volgens de wet betrokken kunnen worden bij de vraag of recht bestaat op een Wajong-uitkering en zij leiden daarom niet tot een ander oordeel.

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2023, 63

MK CRvB, 18-01-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:95](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te Den Haag.

Awb 4:46

(Eerste) Tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-1) 7

NOW-1. De minister had bij het nemen van het bestreden besluit een belangenafweging moeten plegen. In het bestreden besluit is dit onvoldoende kenbaar gedaan. De rechtbank wordt dan ook gevolgd in het oordeel dat ook in de gevallen dat niet is voldaan aan de vaste gedragslijn, een belangenafweging als bedoeld in artikel 3:4, tweede lid, van de Awb moet plaatsvinden. De rechtbank wordt echter niet gevolgd in het oordeel dat het belang van betrokkene in dit geval zwaarder moet wegen dan het belang van de minister. De door de minister voor de situatie van betrokkene gemaakte berekening laat zien dat, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, geen sprake is van een extra korting, en dat het vaststellen van de subsidie volgens de berekeningswijze van artikel 7, tweede lid, van de NOW-1, niet onredelijk bezwarend uitpakt voor betrokkene. Afweging van de nadelige gevolgen van het besluit in verhouding tot het doel daarvan leidt dan ook tot de conclusie dat het vaststellen van de subsidie op een lager bedrag niet onevenredig is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Alcoholwet

JnB 2023, 64

Rechtbank Rotterdam, 11-01-2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:170](#)

staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, verweerder.

Alcoholwet 2a

Alcoholbesluit

ALCOHOLWET. BOETE. EVENREDIGHEID. Overtreding van artikel 2a, tweede lid, van de Alcoholwet. I.c. had verweerder aanleiding moeten zien om de evenredigheid van de boete nader te beoordelen en om daarbij nader te differentiëren in de hoogte van de boete. Het Alcoholbesluit voorziet namelijk slechts in beperkte mate in differentiatie van de boetehoogte. Het Alcoholbesluit is in zoverre onredelijk. De rechtbank voorziet zelf in de zaak en matigt de aan eiseres opgelegde boete.

[...] In het [...] (primair besluit) heeft verweerder aan eiseres een bestuurlijke boete opgelegd van € 1.360,- (de boete) wegens overtreding van de Alcoholwet.

[...] 5.1. Bij de wijn werd, ondanks dat de juiste prijs op de banner werd vermeld, bij doorklikken om een koop op afstand tot stand te brengen een actieprijz vermeld met een verschil van meer dan 25 % met de vermelde gewoonlijke prijs. Dit betekent dat de delictomschrijving van artikel 2a, tweede lid, van de Alcoholwet is vervuld. Dat er sprake was van een automatiseringsfout doet hier niet aan af, nu voor overtreding van artikel 2a, tweede lid, van de Alcoholwet geen opzet is vereist. [...]

[...] 6.2. Uit het voorgaande blijkt dat sprake is van een wettelijk gefixeerd boetestelsel waarin slechts in beperkte mate wordt gedifferentieerd naar de omstandigheden. In die situatie kan voor verweerder eerder de noodzaak bestaan om in een concreet geval van het boetestelsel af te wijken. Uit rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), zoals de uitspraken van 2 december 2020 ([ECLI:NL:RVS:2020:2851](#)), 30 maart 2022 ([ECLI:NL:RVS:2022:958](#)) en 13 juli 2022 ([ECLI:NL:RVS:2022:1973](#)), volgt, kort weergegeven, dat in het kader van de toetsing van de evenredigheid van een boete in omstandigheden als de geringere ernst van de overtreding en de mate waarin aan de overtreder een verwijt kan worden gemaakt grond kan zijn gelegen om nader te differentiëren in de boetehoogte.

6.3. Gelet op hetgeen eiseres heeft aangevoerd over de omstandigheden die hebben geleid tot de overtreding had verweerder aanleiding moeten zien om de evenredigheid van de boete nader te beoordelen en om daarbij nader te differentiëren in de hoogte van de boete. Het Alcoholbesluit voorziet namelijk slechts in beperkte mate in differentiatie van de boetehoogte. Het enkele gegeven dat bij de bepaling van de boetehoogte in (de bijlage bij) het Alcoholbesluit reeds rekening zou zijn gehouden met de ernst van het feit en dat rekening is gehouden met de personele omvang van de onderneming en eventuele recidive biedt onvoldoende mogelijkheid om voldoende rekening te houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd en de mate van verwijtbaarheid. Zo biedt het Alcoholbesluit in samenhang met het interventiebeleid geen mogelijkheid om te differentiëren tussen een bewuste overtreding of een eenmalige vergissing of tussen een grootschalige reclamecampagne of een fout ten aanzien van één product of een ruime overschrijding van de '25%-grens' of een zeer geringe overschrijding.

6.4. Gelet op het voorgaande is het Alcoholbesluit in zoverre onredelijk. Het ligt op de weg van verweerder om tot een stelsel te komen dat voldoende is gedifferentieerd naar de omstandigheden waaronder de overtreding heeft plaatsgevonden en de mate waarin de overtreding aan de overtreder kan worden verweten. De beroepsgrond slaagt.

6.5. Bij de Wet van 16 december 2020 (Staatsblad 2021, 26) is onder meer aan de minister de bevoegdheid gegeven om voor overtreding van artikel 2a van de Alcoholwet een bestuurlijke boete op te leggen. Gelet op het belang dat blijktens de memorie van toelichting bij (het voorstel van) deze wet is toegekend aan handhaving van het verbod in deze bepaling heeft verweerder, anders dan eiseres heeft aangevoerd, niet hoeven volstaan met een waarschuwing of een last onder dwangsom.

Verweerder heeft daarbij gehandeld overeenkomstig zijn interventiebeleid dat, afgezien van de bepaling van de hoogte van de boete, niet onredelijk is.

7. Als verweerder nalaat om een boetebedrag te verlagen indien dat wegens feiten en omstandigheden onevenredig hoog is zal de rechter deze boete, indien die wordt bestreden, matigen. Dat is hier – gelet op het voorgaande – aan de orde. Het beroep is dus gegrond en het bestreden besluit komt voor wat betreft de hoogte van de boete voor vernietiging in aanmerking. Het primaire besluit zal worden herroepen voor wat betreft de hoogte van de boete.

8. De rechtbank zal gelet op artikel 8:72a van de Awb zelf in de zaak voorzien en matigt de aan eiseres opgelegde boete van € 1.360,- met 75 % naar € 340,-. Hiervoor is van belang dat aannemelijk is gemaakt dat het een eenmalig incident is geweest als gevolg van een automatiseringsfout en na de overtreding direct maatregelen zijn getroffen om herhaling te voorkomen en voorts dat de mate waarin ten onrechte de indruk is gewekt dat een hogere korting is verleend dan 25 % gering was, waarbij in aanmerking kan worden genomen, zoals ter zitting toegelicht, dat de website specifiek is gericht op liefhebbers van Chileense wijnen, zodat het minder aannemelijk moet worden geacht dat van een kleine overschrijding van de toegestane maximale prijsactie van 25 % een grote koop prikkel naar een breed publiek zal zijn uitgegaan. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

AVG

JnB 2023, 65

Rechtbank Amsterdam, 07-10-2023, [ECLI:NL:RBAMS:2022:5870](#)

Openbaar Ministerie, verweerder.

Awb 1:6

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 16

AVG. BESLUIT. I.c. heeft het beroepschrift van eiser betrekking op een rectificatieverzoek van een verslag dat in het kader van een strafrechtelijk onderzoek is opgesteld. Nog los van de vraag of eiser het rectificatieverzoek op grond van artikel 16 van de AVG heeft ingediend, betekent het voorgaande dat de hoofdstukken 2 tot en met 8 van de Awb niet van toepassing zijn. Er kan geen bezwaar worden gemaakt en daarmee ook geen beroep als bedoeld in de Awb worden ingesteld. Artikel 1:6 van de Awb bevat dwingend recht. De bestuursrechter is derhalve niet bevoegd om van het beroepschrift kennis te nemen.

JnB 2023, 66

Rechtbank Rotterdam, 11-01-2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:168](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam, verweerder.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 12 lid 4, 15, 21, 79

Uitvoeringswet AVG 34, 35 lid 1

AVG. Nu de procedure i.c. is ingeleid met een inzageverzoek op grond van artikel 15 van de AVG kan in beroep geen beoordeling plaatsvinden van de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens op basis van de daartegen gerichte beroepsgronden. Uit de artikelen 12, vierde lid, 21 en 79 van de AVG en de artikelen 34 en 35, eerste lid, van de Uitvoeringswet AVG moet worden afgeleid dat een betrokkene met een zelfstandig verzoek bezwaar kan maken tegen de verdere verwerking van persoonsgegevens. Eiseres heeft niet een dergelijk

zelfstandig verzoek gedaan, maar heeft de gestelde gronden voor onrechtmatigheid in de procedure ingebracht als gronden van bezwaar en beroep. Dit kan niet worden aanvaard. De beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en effectieve rechtsbescherming nopen niet tot een ander oordeel nu eiseres zich met een zodanig zelfstandig verzoek en bezwaar tot verweerder kan wenden. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 1 april 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:900](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Huisvesting

JnB 2023, 67

ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:189](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Huisvestingswet 2014 21 aanhef en onder c

Huisvestingsverordening Amsterdam 2016 (Huisvestingsverordening) 4.2.2

HUISVESTINGSWET. BOETE. MATIGING. Boete wegens het zonder vergunning omzetten van woonruimte. I.c. geven bijzondere omstandigheden aanleiding de boete te matigen met 50%.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college [appellante] een boete opgelegd van € 6.000,00 wegens het zonder vergunning omzetten van een zelfstandige woonruimte in onzelfstandige woonruimten.

[...] Matiging van de boete

[...] 5.2. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, zijn hier omstandigheden aanwezig die aanleiding geven de boete te matigen. De boete is opgelegd naar aanleiding van een adrescontrole, zonder meldingen van overlast. Tegelijk met het voornemen om een boete op te leggen, heeft het college [appellante] in de gelegenheid gesteld om de situatie te legaliseren en een vergunning voor woningonttrekking aan te vragen. [appellante] heeft vervolgens binnen enkele weken een omzettingsvergunning aangevraagd. De omzettingsvergunning is op 4 februari 2019 verleend zonder dat de situatie in de woning was veranderd. In dat besluit heeft het college vermeld dat de omzetting van de woning van [appellante] de schaarste op de woningmarkt terugdringt omdat de omzetting leidt tot een groter woningaanbod. De omzetting naar onzelfstandige woonruimtes heeft dus geen negatief effect gehad op het behoud van de woonruimtevoorraad of de leefbaarheid. Daarnaast heeft het college niet betwist dat [appellante], voordat zij tot omzetting van de woonruimte overging, heeft onderzocht welke mogelijkheden de regelgeving bood voor het verhuren van de woning of delen ervan. Daarvoor heeft zij onder meer de gemeentelijke website geraadpleegd. Deze website kon gemakkelijk tot verwarring leiden, onder meer omdat op de pagina over het verhuren van een woning niet werd verwezen naar de pagina over woningdelen. Hoewel het college terecht stelt dat het van belang is dat een omzettingsvergunning voorafgaand aan de omzetting wordt aangevraagd, zodat het college de gevolgen voor de woonruimtevoorraad en de leefbaarheid van tevoren kan toetsen, zijn er gelet op het voorgaande bijzondere omstandigheden die maken dat een boete van € 6.000,00 hier niet passend is. De Afdeling ziet aanleiding de aan [appellante] opgelegde boete met 50% te matigen (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 6 juli 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1904](#), onder 5.2). [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Studiefinanciering

JnB 2023, 68

CRvB, 10-01-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:31](#)

minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Wet studiefinanciering 2000 (Wsf 2000)

Faillissementswet 299a

STUDIEFINANCIERING. SCHULDSANERINGSREGELING IN OOSTENRIJK. GEEN VOLLEDIG SCHONE LEI, WEL NIEUWE START. De schuldrelatie tussen de minister en appellant wordt in hoofdzaak mede bepaald door Nederlands insolventierecht en niet door Oostenrijks insolventierecht. Naar het oordeel van de Raad wordt appellant geenszins tekort gedaan indien de minister artikel 299a van de Faillissementswet jegens hem onder dezelfde voorwaarden toepast als wanneer appellant, in plaats van aan een in Oostenrijk getroffen schuldsaneringsregeling, onderworpen zou zijn geweest aan een in Nederland getroffen schuldsaneringsregeling. Uit de correspondentie van de minister leidt de Raad af dat de minister het bestreden besluit niet langer handhaaft. De minister dient een nieuw besluit te nemen.

Appellant is meegedeeld dat hij zijn studieschuld dient af te lossen. Appellant heeft in Oostenrijk een schuldsaneringstraject doorlopen. Volgens appellant is ook zijn studieschuld door de betreffende schuldsaneringsregeling volledig teniet gegaan.

“4. De Raad oordeelt als volgt.

4.1. Uit de onder 3.2 aangehaalde correspondentie leidt de Raad af dat de minister het bestreden besluit niet langer handhaaft. [...]. De minister zal worden opgedragen om met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen.

4.2. De Raad acht het niet aangewezen om bij deze uitspraak zelf in de zaak te voorzien. [...] Verder overweegt de Raad, ook met het oog op een zo voortvarend mogelijke definitieve afdoening van het geschil, nog het volgende. Appellant heeft het – juridisch niet nader beargumenteerde – standpunt ingenomen dat zijn studieschuld ingevolge het Unierecht volledig teniet is gegaan door de in Oostenrijk getroffen schuldsaneringsregeling. De Raad volgt appellant hierin niet. Het recht van de Europese Unie (waaronder in het bijzonder Verordening nr. 1346/2000) voorziet niet in de harmonisatie van het materiële insolventierecht dat in dit geding van belang is. De schuldrelatie tussen de minister en appellant wordt in hoofdzaak mede bepaald door Nederlands insolventierecht en niet door Oostenrijks insolventierecht. Naar het oordeel van de Raad wordt appellant geenszins tekort gedaan indien de minister artikel 299a van de Faillissementswet jegens hem onder dezelfde voorwaarden toepast als wanneer appellant, in plaats van aan een in Oostenrijk getroffen schuldsaneringsregeling, onderworpen zou zijn geweest aan een in Nederland getroffen schuldsaneringsregeling. Dit geldt temeer indien de minister, zoals appellant is aangeboden, niet alleen de over 1 januari 2012 tot 15 juli 2015 geregistreerde betalingsachterstand corrigeert, maar ook de over 15 juli 2015 tot 1 januari 2019 geregistreerde betalingsachterstand. Van een volledig schone lei kan in het geval van appellant per 1 januari 2019 nog geen sprake zijn, wel van een nieuwe start. Met de financiële situatie van appellant en zijn partner kan in voldoende mate rekening kunnen worden gehouden als appellant vanaf heden tot aan het einde van de voor hem geldende aflofsfase jaarlijks tijdig draagkrachtmeting bij de minister aanvraagt. Ten overvloede wijst de Raad partijen bij het voorgaande op (onderdeel 6 van) de reactie van de minister op Kamervragen over

'het herleven van een studieschuld na afronding van een WSNP' (Kamerstukken II, vergaderjaar 2020-2021, Aangangsel van de Handelingen, 1863)."

De Raad heeft bij deze uitspraak een nieuwsbericht: "[Nieuwe start na Oostenrijkse schuldsanering voor Nederlandse oud-student met studieschuld](#)" uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur/Wet open overheid

JnB 2023, 69

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:184](#)

Centrale Organisatie voor Radioactief Afval (COVRA) N.V., gevestigd te Nieuwdorp, gemeente Borsele.

Verdrag van Aarhus 2

Richtlijn 2003/4/EG 2

Richtlijn 2011/70/EURATOM

Wet openbaarheid van bestuur 3 lid 1

Wet open overheid (Woo) 4.1

WOB. WOO. VERZOEK. WERKZAAM ONDER VERANTWOORDELIJKHEID VAN. I.c. wordt geoordeeld dat COVRA een openbare dienst uitvoert met betrekking tot het milieu waarvoor de overheid, meer in het bijzonder de minister van I&W, verantwoordelijk is, onder meer op grond van de EURATOM-richtlijn. Artikel 3, eerste lid, van de Wob moet daarom verdrags- en richtlijnconform worden uitgelegd aan de hand van het arrest Fish Legal en Shirley van het Hof van Justitie. COVRA kan niet op daadwerkelijk autonome wijze bepalen hoe zij de haar toebedeelde milieutaken uitvoert. COVRA is dus een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzaam bedrijf als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wob.

[...] Bij brief van 30 april 2019 heeft COVRA aan Laka medegedeeld dat zij niet tegemoetkomt aan een door Laka ingediend verzoek om informatie.

[...] 5.4. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling over artikel 3, eerste lid, van de Wob is voor de vraag of sprake is van werken 'onder verantwoordelijkheid van' bepalend in welke mate het bestuursorgaan opdrachten of aanwijzingen kan geven aan de instelling, dienst of bedrijf en/of in hoeverre de instelling, dienst of bedrijf zich dient te richten naar de opdrachten of aanwijzingen van het bestuursorgaan. Het enkele aandeelhouderschap is daarvoor niet voldoende, ook niet als de Staat enig aandeelhouder is of een meerderheidsaandeel heeft (zie bijvoorbeeld de door COVRA genoemde uitspraak van 14 mei 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:1723](#)). Deze rechtspraak is tot stand gekomen in een nationaalrechtelijk beoordelingskader.

5.5. Het Verdrag van Aarhus en Richtlijn 2003/4/EG zijn door middel van de Wet uitvoering Verdrag van Aarhus en de Implementatiewet EG-richtlijnen eerste en tweede pijler Verdrag van Aarhus geïmplementeerd in het nationale recht. Uit de toelichtingen bij die wetten volgt dat voor de categorie rechtspersonen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder c, van het verdrag en de richtlijn aansluiting is gezocht bij de constructie in en de reikwijdte van artikel 3, eerste lid, van de Wob, maar dat een belangrijke voorwaarde hierbij is dat die bepaling verdragsconform en richtlijnconform wordt geïnterpreteerd (zie Kamerstukken II 2002/2003, 28 835, nr. 3, blz. 27-28 en Kamerstukken II 2004/2005, 29 877, nr. 3, blz. 13). Zoals ook de rechtbank heeft overwogen, is er in de toelichtingen

van uitgegaan dat het bij een verdrags- en richtlijnconforme uitleg gaat om de vraag of de overheid een aanzienlijke min of meer continue invloed kan uitoefenen op de algemene gang van zaken van een onder haar verantwoordelijkheid werkzame entiteit. Ten tijde van deze implementatie bestond er nog geen rechtspraak van het Hof van Justitie over artikel 2, tweede lid, onder c, van Richtlijn 2003/4/EG.

5.6. Inmiddels is er wel rechtspraak van het Hof van Justitie. Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 19 december 2013, *Fish Legal en Shirley*, ECLI:EU:C:2013:853, de volgende uitleg gegeven aan artikel 2, tweede lid, onder c, van Richtlijn 2003/4/EG: [...]

5.7. Uit het voorgaande volgt dat de opgeworpen vraag kan worden beantwoord aan de hand van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Gelet op de arresten van het Hof van Justitie van 6 oktober 1982, *Cilfit*, ECLI:EU:C:1982:335, punten 13 en 14 en 6 oktober 2021, *Consorzio Italian Management*, ECLI:EU:C:2021:799, punt 36, bestaat dan ook geen aanleiding tot het stellen van prejudiciële vragen, zoals verzocht door Laka.

Toepassing op deze zaak

[...] Conclusie

6. COVRA voert een openbare dienst uit met betrekking tot het milieu waarvoor de overheid, meer in het bijzonder de minister van I&W, verantwoordelijk is, onder meer op grond van de EURATOM-richtlijn. Artikel 3, eerste lid, van de Wob moet daarom verdrags- en richtlijnconform worden uitgelegd aan de hand van het arrest *Fish Legal en Shirley* van het Hof van Justitie.

Volgens het Hof van Justitie is de wijze waarop een bestuursorgaan een beslissende invloed kan uitoefenen op de uitvoering van de milieutaken van een entiteit niet van belang. In deze zaak is daarom niet doorslaggevend dat de overheid geen directe zeggenschap heeft over het dagelijks beheer van COVRA. Het gaat om de vraag of van beslissende invloed sprake is. Uit de statuten van COVRA blijkt dat via het enig aandeelhouderschap van de Staat de overheid, meer in het bijzonder de minister van Financiën, directe invloed heeft op de benoeming en het ontslag van leidinggevende en toezichthoudende organen en dat bepaalde (ingrijpende) besluiten ter goedkeuring aan de overheid moeten worden voorgelegd. De overheid heeft ook bevoegdheden op het gebied van het financiële beleid van COVRA. Dat zijn punten die het Hof van belang acht.

Verder kan de overheid besluiten tot een andere, meer directe vorm van sturing dan een staatsdeelneming als zij dat nodig acht in verband met het voortbestaan van COVRA en de borging van de aan haar opgedragen taken, omdat het openbare belang gewaarborgd dient te blijven. COVRA is in zoverre niet alleen uitvoerder maar ook afhankelijk van het beleid van de overheid inzake radioactief afval. Ook het gegeven dat door COVRA uitgevoerd onderzoek van belang is voor het Nationale programma voor het beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstoffen, dat Nederland verplicht is op te stellen, geeft blijk van de bijzondere positie die COVRA inneemt in het beleid van de overheid inzake radioactief afval.

Deze feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang gezien, leiden tot het oordeel dat COVRA niet op daadwerkelijk autonome wijze kan bepalen hoe zij de haar toebedeelde milieutaken uitvoert. COVRA is dus een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzaam bedrijf als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wob. De rechtbank is ten onrechte tot een ander oordeel gekomen.

[...] Het vervolg

[...] 10. Artikel 4.1, eerste lid, van de Woo luidt:

"Eenieder kan een verzoek om publieke informatie richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf. In het laatste geval beslist het verantwoordelijke bestuursorgaan op het verzoek."

Omdat COVRA werkzaam is onder verantwoordelijkheid van de ministers van I&W en Financiën, dienen die ministers op het Wob-verzoek van Laka te beslissen. Desgewenst kunnen de ministers mandaat als bedoeld in artikel 10:1 van de Awb verlenen aan COVRA, zodat zij zelf namens de ministers op het Wob-verzoek kan beslissen. Als aan COVRA geen mandaat wordt verleend, moet zij het Wob-verzoek aan de ministers doorzenden en de gevraagde informatie aan de ministers beschikbaar stellen, zodat zij kunnen beslissen welke informatie zij openbaar willen maken.

11. Uit het arrest Fish Legal en Shirley, punten 80-82, kan worden afgeleid dat COVRA alleen een overheidsinstantie is in de zin van artikel 2, tweede lid, onder c, van Richtlijn 2003/4/EG voor zover zij bij het verrichten van haar openbare diensten op het gebied van het milieu werkzaam is onder verantwoordelijkheid van de ministers van I&W en Financiën. Die ministers hoeven dan ook alleen te beslissen over de openbaarmaking van de milieu-informatie waarover COVRA in het kader van de verrichting van die openbare dienst beschikt. De ministers zijn niet gehouden om milieu-informatie te verstrekken die geen verband houdt met het verlenen van die openbare dienst. [...]

JnB 2023, 70

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:152](#)

minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, appellant.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

WOB. PROCESBELANG. VOVO. BODEMPROCEDURE. Het nalaten om de voorzieningenrechter te verzoeken om een voorlopige voorziening (vovo) te treffen, betekent niet dat betrokkene in bezwaar en beroep de rechtmatigheid van het besluit tot openbaarmaking niet meer aan de orde kan stellen. Het achterwege laten van een verzoek om vovo staat daarom niet in de weg aan het aannemen van procesbelang.

[...] Bij besluit van 5 november 2019 heeft de minister beslist op een verzoek om op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: de Wob) informatie openbaar te maken.

[...] 3. De minister heeft tijdens de zitting bij de Afdeling zijn standpunt verduidelijkt en toegelicht dat hij vindt dat JTI in bezwaar geen procesbelang had omdat zij de voorzieningenrechter niet heeft verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Desgevraagd heeft de minister te kennen gegeven dat als de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijst, er volgens hem niet meer in een bodemprocedure geprocedeerd kan worden over de rechtmatigheid van het besluit.

Beoordeling van het hoger beroep

4. De Afdeling overweegt dat de wet en rechtspraak geen aanknopingspunt bieden voor het standpunt van de minister, weergegeven onder 3. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure. Het nalaten om de voorzieningenrechter te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen, betekent daarom niet dat JTI in bezwaar en beroep de rechtmatigheid van het besluit tot openbaarmaking niet meer aan de orde kan stellen. Anders dan de minister betoogt, staat het achterwege laten van een verzoek om voorlopige voorziening daarom niet in de weg aan het aannemen van procesbelang. Het overige dat de minister heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

4.1. Procesbelang is aanwezig als een belanghebbende met het rechtsmiddel datgene kan bereiken wat hem voor ogen staat. Het gevolg van het besluit van 5 november 2019 is dat de in dat besluit

genoemde informatie voor een ieder openbaar is. Het gevolg van een vernietiging van het besluit van 5 november 2019 is dat de betreffende informatie niet openbaar is en daarmee niet voor een ieder toegankelijk. Nu de informatie waar het om gaat betrekking heeft op JTI, heeft zij reeds hierom voldoende procesbelang om te bewerkstelligen dat die informatie niet openbaar is. [...]

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2023, 52).

JnB 2023, 71

ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:154](#)

raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: het UWV).

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3, 10

WOB. PROCESBELANG. De stelling dat de gevraagde informatie is vernietigd, leidt er niet toe dat het procesbelang bij deze procedure is vervallen. Appellant heeft namelijk belang bij een oordeel over de vraag of die stelling juist is.

BEHOREN TE BERUSTEN. Ook als bij ontvangst van het Wob-verzoek op voorhand vaststaat dat de bewaartermijn voor de gevraagde informatie verstreken is, moet het bestuursorgaan nagaan of deze informatie feitelijk voorhanden is. Verwijzing naar ABRS 22-08-2007 [ECLI:NL:RVS:2007:BB2163](#).

[...] Bij besluit van 2 november 2020 heeft het UWV een verzoek van [appellant] om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) afgewezen.

[...] 4.2. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de stelling van het UWV dat de gevraagde informatie is vernietigd er niet toe leidt dat het procesbelang bij deze procedure is vervallen. [appellant] heeft namelijk belang bij een oordeel over de vraag of die stelling juist is. Het is niet ongebruikelijk dat procedures over Wob-verzoeken juist gaan over de vraag of het bestuursorgaan nog beschikt over de gevraagde documenten. De rechtbank heeft dit ten onrechte niet onderkend.

[...] 5.3. Voor het antwoord op de vraag of documenten bij een bestuursorgaan hadden behoren te berusten zijn de Archiefwet 1995 en de zogenoemde selectielijsten, waarin de bewaartermijnen van documenten zijn neergelegd, van belang. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 8 januari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:30](#)), moet vernietiging van documenten na het verstrijken van de bewaartermijn in beginsel rechtmatig worden geacht. In dat geval behoeft het bestuursorgaan niet meer over die documenten te beschikken. Als een Wob-verzoek wordt gedaan na het verstrijken van de bewaartermijn, ontslaat de enkele mogelijkheid dat de documenten reeds vernietigd zijn het bestuursorgaan echter niet van zijn uit de Wob voortvloeiende verplichting om te bezien of deze informatie (nog) voorhanden is. Ook als bij ontvangst van het verzoek op voorhand vaststaat dat de bewaartermijn voor de gevraagde informatie verstreken is, moet het bestuursorgaan nagaan of deze informatie feitelijk voorhanden is (vergelijk de uitspraak van 22 augustus 2007, [ECLI:NL:RVS:2007:BB2163](#)).

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2023, 53).

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Terugkeerbesluit

JnB 2023, 72

MK ABRS, 13-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:114](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2008/115/EG 5, 6, 8, 10

TERUGKEERBESLUIT. Onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van terugkeer van niet begeleide minderjarige vreemdelingen. Arrest TQ. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat al uit de intrekking van het terugkeerbesluit moet worden afgeleid dat de staatssecretaris niet kan garanderen dat adequate opvang in het land van terugkeer aanwezig is en dat terugkeer voor de vreemdeling niet mogelijk is.

Aangezien de staatssecretaris heeft nagelaten de redenen toe te lichten voor de vertraging van het onderzoek naar adequate opvang dat had moeten plaatsvinden toen de vreemdeling minderjarig was, faalt ook zijn klacht in de vierde grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij moet bezien of de vreemdeling vanaf zijn achttiende eventueel in aanmerking komt voor een voortgezet verblijfsrecht.

[Naar inhoudsopgave](#)

MVV

JnB 2023, 73

MK ABRS, 18-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:218](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 2 b

EVRM 8

NAREIS. JONGVOLWASSENE. De staatssecretaris mag bij de beoordeling of een vreemdeling jongvolwassen is niet volstaan met een enkele verwijzing naar de leeftijd, maar moet steeds een op het geval toegespitste beoordeling maken en daarbij alle van belang zijnde aspecten kenbaar mee wegen.

4.1. Uit de uitspraken van de Afdeling van 28 april 2022 [[ECLI:NL:RVS:2022:1260](#)], onder 4, en 23 juni 2022 [[ECLI:NL:RVS:2022:1775](#)], onder 2, volgt dat de staatssecretaris bij de beoordeling of een vreemdeling jongvolwassen is niet mag volstaan met een enkele verwijzing naar de leeftijd, maar steeds een op het geval toegespitste beoordeling moet maken en daarbij alle van belang zijnde aspecten kenbaar mee moet wegen. Het gaat daarbij ook niet om een harde grens van 25 jaar, maar 'ongeveer 25 jaar'. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het in die beoordeling niet relevant is dat de vreemdeling wellicht wel aan de overige vereisten van het jongvolwassenenbeleid voldoet. De jongvolwassenheid is weliswaar een afzonderlijk vereiste binnen het jongvolwassenenbeleid, maar de vraag of een vreemdeling van 25 jaar of ouder nog jongvolwassen is hangt wel samen met de vraag of hij nog in gezinsverband samenleeft met zijn ouders, of hij in zijn eigen onderhoud voorziet en of hij zelfstandig een gezin heeft gevormd. Ook de leeftijd van de vreemdeling kan in die beoordeling een rol spelen. De rechtbank heeft daarom niet onderkend dat de staatssecretaris, door alleen de medische situatie van de vreemdeling en diens zorgbehoefte in zijn

beoordeling te betrekken, ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij geen toepassing heeft gegeven aan het jongvolwassenenbeleid.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2023, 74

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, 29-12-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:14626](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Italië. Circulair Letter van de Italiaanse autoriteiten van 5 december 2022. Onvoldoende informatie om vast te stellen dat er sprake is van een tijdelijk, feitelijk beletsel in verband met het niet beschikbaar zijn van opvangfaciliteiten. Motiveringsgebrek.

6. In de Circulair Letter van de Italiaanse autoriteiten van 5 december 2022 wordt aan de lidstaten van de Europese Unie gevraagd om overdracht naar Italië op te schorten. Dit wegens plots gebleken technische redenen, die verband houden met het niet beschikbaar zijn van opvangfaciliteiten. Dit betreft weliswaar een feit van na het bestreden besluit, maar gezien het ex nunc karakter van de toetsing in beroep in asielzaken, neemt de rechtbank dit feit mee in de beoordeling van de zaak.

7. De beschikbaarheid van opvang is een verplichting die op een lidstaat rust. Als Italië verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van eiser, moet het daarom ook mogelijk zijn voor eiser om opvang te krijgen in Italië. Dat in de Circulair Letter staat dat het momenteel niet mogelijk is om opvang te krijgen, staat dus in direct verband met de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat en daarmee met de rechtmatigheid van een besluit dat de overdracht mogelijk maakt.

De stelling van verweerder dat enkel sprake is van een feitelijk beletsel kan de rechtbank op basis van de thans bekende informatie niet volgen. Naar het oordeel van de rechtbank is er op dit moment namelijk onvoldoende informatie om vast te stellen dat er sprake is van een tijdelijk, feitelijk beletsel. Ter zitting is gebleken dat verweerder ook geen onderzoek heeft gedaan naar de achterliggende redenen van het verzoek van Italië en hoe lang het niet beschikbaar zijn van opvang naar verwachting gaat duren. Om het standpunt te kunnen innemen dat het om een tijdelijk beletsel gaat, had verweerder daar wel onderzoek naar moeten doen. Nu voor dit moment vaststaat dat Italië als ontvangende lidstaat geen opvang biedt, kunnen de buiten behandelingstelling van de aanvraag en het besluit dat eiser zal worden overgedragen naar Italië niet worden gedragen door de motivering die daaraan ten grondslag is gelegd. Het bestreden besluit is dan ook genomen in strijd met het vereiste dat het dient te berusten op een deugdelijk motivering. De beroepsgrond slaagt.

JnB 2023, 75

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 18-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:357](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Italië. Circulair Letter van de Italiaanse autoriteiten van 5 december 2022. Vanwege de gestelde tijdelijke aard daarvan moet dat vooralsnog enkel worden beschouwd als een tijdelijk beletsel dat aan feitelijke overdracht in de weg staat.

3.4 De rechtbank stelt vast dat in de *circular letter* van 5 december 2022 het volgende staat: “(...) This is to inform you that due to unavailability of reception facilities Member States are requested to temporarily suspend transfers to Italy from tomorrow, with the exception of family reunification of unaccompanied minors. (...)”

Hoewel kennelijk op dit moment sprake is van “suddenly appeared technical reasons related to unavailability of reception facilities”, moet dat vanwege de gestelde tijdelijke aard daarvan vooralsnog enkel worden beschouwd als een tijdelijk beletsel dat aan feitelijke overdracht in de weg staat. Naar het oordeel van de rechtbank duidt de tekst van dit bericht weliswaar op een probleem dat potentieel aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel raakt, maar op basis van de beschikbare informatie (nog) niet op structurele en fundamentele tekortkomingen in de Italiaanse opvangvoorzieningen. Door het overleggen van de *circular letter* is eiser er daarom niet in geslaagd om het bewijsvermoeden dat uitgaat van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Eisers verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht, vormt onvoldoende reden voor een ander oordeel. Anders dan in die uitspraak neemt de rechtbank in dit beroep tot uitgangspunt dat uit het interstatelijk vertrouwensbeginsel voortvloeit dat de staatssecretaris in het algemeen geen onderzoek naar de opvangvoorzieningen in een andere lidstaat hoeft te doen zolang niet aannemelijk is gemaakt dat niet langer van dit beginsel kan worden uitgegaan. Die bewijslast ligt immers bij de vreemdeling.

JnB 2023, 76

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Groningen, 06-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:444](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Italië. De staatssecretaris is niet ten onrechte uitgegaan van de in Italië geregistreerde geboortedatum, waaruit blijkt dat eiser meerderjarig is. Eiser heeft daarnaast niet aannemelijk gemaakt dat de opvang- en asielvoorzieningen in Italië niet voldoen aan de minimumeisen van artikel 3 EVRM of artikel 4 EU Handvest. De circular letter van 5 december 2022 van de Italiaanse autoriteiten doet niet af aan de verantwoordelijkheid van Italië.

JnB 2023, 77

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 14-12-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:14729](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Bulgarije. Verweerder heeft nog altijd geen onderzoek gedaan naar de situatie van Dublinclaimanten na overdracht aan Bulgarije. Ook heeft verweerder geen nieuwe informatie overgelegd die de conclusie rechtvaardigt dat nader onderzoek niet nodig is. Daarom blijft de rechtbank erbij dat het aan verweerder is om nader onderzoek te doen naar de feitelijke situatie van Dublinclaimanten na overdracht aan Bulgarije gelet op de pushbacks die daar plaatsvinden.

JnB 2023, 78

VZR Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 18-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:369](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Bulgarije. Niet in geschil is dat Bulgarije zich schuldig maakt aan pushbacks. Wel zijn partijen verdeeld over de vraag of de aangehaalde bronnen concrete aanknopingspunten vormen om aan te nemen dat er ook pushbacks plaatsvinden bij Dublinclaimanten. [...] De Afdeling zal naar verwachting (opnieuw) beoordelen of zij aanleiding ziet om de voorliggende Dublin-Polen zaak aan te houden in afwachting van de beantwoording van de prejudiciële vragen door het HvJ EU. Hoewel deze uitspraak Polen betreft, zal de beantwoording hiervan tevens van belang zijn voor de zaak van verzoeker. De voorzieningenrechter ziet daarin aanleiding het verzoek om een voorlopige voorziening toe te wijzen tot dat op het beroep van eiser is geoordeeld.

[Naar inhoudsopgave](#)